

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχμαὶ 16.

Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΙΠΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἐπὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον).

Δυστυχῶς πᾶσα ἡμέρα διερχομένη πρὸ ἡμῶν καθιστᾷ ἔτι καταδηλωτέραν τὴν ἀθλίαν ἀληθῶς κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν ἡ ἡμετέρα πόλις εὐρίσκειται ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Τραυματισμοὶ ἀλλεπάλληλοι καὶ φόννοι διαδεγόμενοι ἀλλήλους ὡς ἐν πολέμῳ, τρανῶς μαρτυροῦσι, ὅτι παρέλυσεν παρ' ἡμῶν ὁ πρὸς τὴν καινὴν εὐημερίαν πόθος, ὁ δὲ ἐκ τοῦ νόμου φόβος ἀπέπη. Νομίζω δὲ μετὰ τὴν τῶν πάντων ἀκρίβειαν περὶ τῆς ἀσφαλείας τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς ἡμῶν καὶ τῆς περιουσίας μας, ἀκόπον ὅπως εἶνε νὰ ἐπιμενῆ τις εἰς τὴν ἀφήγησιν τῶν ἀπέφρων δεινῶν τοῦ συνταγματικοῦ τῆς Ἑλλάδος πολιτοῦ. Διὰ τοῦτο καταποῦν πᾶσαν περαιτέρω πραγματείαν περὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας καὶ τάξεως, ὡς οὐδεμίαν ἀισθανόμενος πλέον ὄρεξιν νὰ ἀφηγηθῶ τὰ παθήματα τῶν κατοικούντων ἐκτὸς τῆς πόλεως χωρίων. Παραβαίνω οὕτως τὴν ἀρχικὴν ὑπόσχεσίν μου, ἀλλὰ ἀφοῦ ἡμεῖς οἱ ἐν τῇ πόλει εὐρισκόμεθα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ φόβου, καὶ ὑπὸ τὴν αὐθαίρετον φερόν τοῦ βελάου, τῆς μαχαίρας καὶ τοῦ πιστολίου τοῦ τυχόντος τραμπούκου ἢ τοῦ τυχόντος θρασέως παιδίου, καλὸν θὰ ἦεν νὰ ἔχωμεν ἑμιοπαθεῖς ἔστω καὶ ὑπὸ ἄλλην μορφήν.

Ἡ φυροδικία μαστίζει ἀληθῶς τὰ ἐκτὸς τῆς πόλεως χωρία, ἀλλ' οὐχ' ἦτον ὑφίσταται ἀκρίβεια καὶ ἐν μέσαις ταῖς τόσον καλλωπισθείσαις Πάτραις. Τὰ ἐξω χωρία μαστίζει ἀληθῶς ἡ ζωοκλοπή, ἀλλ' ἐν Πάτραις ἔχομεν τι κλεῖον καὶ φοβερώτερον, ἔχομεν τὴν κλοπὴν τῶν ἀνθρώπων. Οὔτε θέλω νὰ εἰπῶ τι πλεῖον ἐπὶ τῆς ἀκατονομάστου ταύτης κλοπῆς διότι ἐνῶ οὐδεμία ὑφίσταται ἐλπίς πρὸς ἄρσιν τοῦ κακοῦ, μόνον δύναται νὰ χορηγηθῇ ἐν τοιαύτῃ συζητήσῃ εὐχαρίστησις εἰς πᾶσι ἐχθροῦς ἡμῶν. Ἡ περαιτέρω συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ λυπηροῦ τούτου θέματος ἀλλῶς ἀπεδεικνύει καὶ βλακίαν ἐκ μέρους τοῦ μὴ πεισθέντος εἰσαεὶ διὰ μακρῆς σειρᾶς γεγονότων, ὅτι οὐδεὶς ἐκ τῶν δυναμένων μεριμνᾷ περὶ τῆς ἠθικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως ὡς καὶ περὶ τῆς δημοσίας τάξεως. Δυστυχῶς ὀφείλει τις ἐξ ἀνάγκης νὰ παραδεχθῇ ὅτι οἱ παρ' ἡμῶν δυνάμενοι ἀρροσκονταὶ εἰς τὴν παρούσαν τῆς πόλεως ἀθλίαν κατάστασιν ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν, διόλου δὲ ἀπίθανον νὰ ἐπιζητήσῃ τὴν ἀρωγὴν παντὸς ὅ,τι ἄτακτον, φαῦλον καὶ ἀνήθικον ὁ τόπος ἐμπεριέχει, ἀφοῦ τοσοῦτον κρίνουσιν αὐτὸ ἀξίον τῆς προτασίας των.

Οὐδεμίαν λοιπὸν ἐλπίδα ἔχοντες ἀπὸ τοῦ ἐν παντὶ προσημασμένου ἡμῶν, ἀναγκαῖον νομίζομεν νὰ εἰπῶμεν ὀλίγας λέξεις πρὸς τοὺς

συμπολίτας μας, ἀπὸ τοὺς ὁποίους καὶ μόνους νομίζω ἐξαρτᾶται ἡ ἐν τῇ πόλει εὐημερία των ἢ ἡ δυσπραγία των. Πρέπει συμπολίται νὰ ἐνηγήσῃτε καλῶς ὅτι δὲν πρέπει πλέον νὰ περιμένετε ἀπὸ κανένα τὴν ἀσφάλειαν τῆς τιμῆς Σας, τῆς ζωῆς Σας καὶ τῆς περιουσίας. Οἱ βουλευταὶ Σας περὶ ἄλλων μεριμνῶσι, ὁ Δῆμάρχος Σας κατὰγίνεται εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῆς πόλεως καὶ τὴν κατασκευὴν ἐξοχικῶν ὁδῶν, ὁ Ἀστυνόμος Σας, μέλοντι ἀληθῶς κέκτηται πολλὰ προσόντα, δὲν δύναται νὰ Σας προστατεύσῃ, καὶ οὔτε παραιτεῖται. Ἄμα τοῦτο ἐνηγήσατε καλῶς καὶ σχηματίστε ἀπόλυτον περὶ τούτου πεποιθήσιν, πιστεύω ὅτι εὐκόλως θὰ εὑρετε τρόπον τινα ἐξασφαλίσεως τῶν τιμαλρεστέρων τῶ ἀνθρώπων.

Βέβαια δὲν εἶμαι ἐγὼ ὅστις δύναμαι νὰ Σας συμβουλεύσω νὰ ἐξαναστήτε κατὰ τῶν ἀρχόντων Σας, μέλοντι καὶ οὗτο θὰ ἦτο κάπως δικαιολογημένον, θὰ Σας συμβουλεύσω ἕμως νὰ λάβητε φρόνιμά τινα μέτρα ἀρμόζοντα βεβαίως καὶ εἰς τὴν ἰδιοσυγκρασίαν Σας. Ἐν πρώτοις νομίζω φρονιμώτατον εἶνε, ὅσῳκις δὲν δύναται τις νὰ ἀντιμετωπίσῃ γενναίως τὸν ἀντιπάλον του, νὰ υποκύπῃ εἰς αὐτόν, ὡς ὁ Ἄγγλος ὁ ἠττηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου του ἐν τῇ πάλῃ τῆς πυγμῆς. Θὰ ἐμολογήσῃτε ὅτι μόνον Σας, ὡς φρόνιμοι, δὲν δύνασθε νὰ παλαίσῃτε πρὸς τοὺς διαβέτοντας κατὰ βούλησιν ὅ,τι ἂν κέκτησθε πολῦτιμον ἢ τίμιον, καλὸν εἶνε λοιπὸν καὶ συνετὸν, ὡς φρόνιμοι ἀνθρώποι, νὰ υποχωρήσῃτε καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃτε τὸ κράτος τῶν τραμπούκων καὶ τῶν ἀέργων, εἰς τοὺς ὁποίους θέλετε πληρῶναι τακτικῶς δι' ἐράνου φόρον ὑποτελείας. Πληρόνετε τούτους ἄλλους φόρους, ὅτινες πρὸς οὐδὲν Σας ὠφελούσι, διὰ τῶν ὁποίων μόνον τρέφονται τόσοι ἐπιβλαβεῖς κληρῖνες, ὡστὲ δὲν βλέπω κατὰ τί εἶνε ταπεινωτικὸν ἐὰν πληρῶνητε ἀκόμη ὀλίγους φόρους ὅπως συντηρῶνται ἀξιοπρεπῶς καὶ τινὲς ἀεργὸν συμπολίταις μας, οἱ ὁποῖοι τέλος πάντων εἶνε καὶ οἱ κύριοι τῆς ζωῆς μας, τῆς τιμῆς μας καὶ τῆς περιουσίας μας.

Ἄπαγε νὰ συμβουλεύσω ὑμῶν ἄλλα μέσα εἰς τὰ ὁποῖα καταφεύγουσιν οἱ πολῖται ἀδικούμενοι εἰς ἄλλα κράτη εὐνόμουμένα. Νὰ Σας συμβουλεύσω νὰ ἀναφερθῃτε εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Ἀλλὰ τοῦτο ἐννοεῖτε πολὺ καλὰ, ὅχι μόνον εἶνε περιττόν, ἀλλὰ πιθανόν νὰ Σας γείνη καὶ ἐπιζημιον διότι θὰ ἐξεγείρῃ τὴν χολὴν τῶν κυρίων Σας, καὶ κύριος οἶδε πόσον ἀκριβὰ θὰ καταβαλητε τὸ τίμημα τῆς τοιαύτης τόλμης Σας. Νὰ ἀναφερθῃτε πρὸς τὴν Βουλὴν, Ἀλλὰ ἐννοεῖτε, ὅτι οἱ βουλευταὶ ἰδίᾳ, ὅπως ἔχουσι τὰ παρ' ἡμῶν, ὅπως διεφθάρη τὸ πολιτεῦμά μας, πρώτοι οἱ βουλευταὶ ἔ-

χουσιν ἀνάγκην, καὶ ἀνάγκην ἀπόλυτον τῶν τραμπούκων. Νὰ Σας συμβουλεύσω νὰ στείλετε ἔκτακτον πρεσβεῖαν πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, ἔννοεῖτε ὅτι τοῦτο εἶνε τὸ σωτηριωδέστατον. Ἀλλὰ τίς θὰ τολμήσῃ; Θὰ Σας ὀνομασῶσιν ἀναρχικοὺς ὅτι θέλετε τὴν ἀνατροπὴν τῶν καθεστώτων, διότι κατὰ τοὺς συνταγματικολόγους μας, οὐδὲν ἔχει ὁ συνταγματικὸς πολίτης πρὸς τὸν συνταγματικὸν Βασιλέα κρίνον. Καὶ ἂν ὅλοι Σὲ ἀδικῶσι, δὲν δύνασαι νὰ εἰπῆς τὸ παράπονόν σου εἰς τὸν ἀνώτατον ἀρχόντα τοῦ τόπου σου.

Τῇ ἀληθείᾳ τούτο καταπᾶ τερατώδες, δὲν δύναμαι δὲ νὰ ἐννοήσω κατὰ τί ἤθελε πταίσει ὁ πολίτης, ὅστις βλέπων ὅτι αἱ δημοτικαὶ ἐλευθερίαι χορηγοῦσιν αὐτῷ πληθὺν μικροτυρανίσκων ἀνευθύνων, χωρὶς νὰ ἔχη οὔτε σκιάν ἐλευθερίας δημοκρατίας, ἐπιμένει ἐπὶ αἱ συνταγματικαὶ ἐλευθερίαι πρὸς οὐδὲν ὑπάρχουσι, ἐκτὸς μόνον ὅτι αὐξάνουσι τὸ ἄθροισμα τῶν τυρανίσκων του, ὅτι αὐξάνουσι τὸ κεφάλαιον τῶν ἐκμιζόντων τὸν ἰδρωτὰ του βδελῶν, ὅστις βλέπων τέλος ὑπουργοὺς ἀενάως καὶ διὰ μύρων καταγινομένους εἰς τὴν συγκτήρησιν των ἐν τῇ ἐξουσίᾳ, καὶ εἰς τὴν ἐσπευσμένην συνόμολόγησιν συμβάσεων διαφόρων, ὧν τὸ καταφανὲς ἀποτέλεσμα ὑπήρξεν ἡ ὑψώσις τῶν μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς Γραπῆς, δὲν δύναμαι λέγω νὰ ἐννοήσω κατὰ τί ἤθελε πταίσει ὁ πολίτης, ἐὰν ἤροχοτο εἰς τὸν νοῦν του ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ του, νὰ διανοηθῇ, ὅτι προτιμώτερον θὰ ἦτο, ἐὰν ἀπηλλάσσετο σμήνους τυρανίσκων τὴν ἐδραν ἔχόντων ἐν τῷ δήμῳ, τῇ βουλῇ καὶ τῇ κυβερνήσει. Ἀληθῶς τί ἤθελε πταίσει ὁ πολίτης ὅστις ἀπελπισθεὶς περὶ τῆς χρησιμότητος τῶν δημοτικῶν καὶ συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν του, καὶ μᾶλλον ἐξ αὐτῶν ποριζόμενος τυραννικὴν πίεσιν παντοίαν, ἤθελεν εἰπεῖ κατ' ἡ πλῆθος τῶν τυρανίσκων καὶ ζήτησῃ εἰς καὶ μόνος, ἔστω καὶ ἀνεύθυνος, ἀφοῦ ἀνεύθυνοι εἰσὶν ὅλοι παρ' ἡμῶν. Ἴσως δὲ δὲν θὰ ἦτο τούτο τῶν παραλόγων, ὅσα παραλόγον εἶνε τὸ νὰ θέλωσι τινὲς δημοκρατίαν εἰς λαὸν φαῦλον καὶ διεφθαρμένον. Ὅπως δὲ οἱ δημοκρατικὰ φρονούντες εὐχερῶς φωνάζουσι ζήτησῃ ἡ δημοκρατία, οὕτως νομίζω ὅτι ἐδυνάτο τις σκοπιμώτερον νὰ φωνάζῃ ζήτησῃ ἡ Μοναρχία. Ἡ δὲν εἶνε προτιμώτερον νὰ ἔχη τις ἀντὶ πολλῶν καὶ μικρῶν ἕνα καὶ μέγαν;

Μὲ συγκροεῖτε, αὐτὰ εἶνε παραληρήματα πάντα, ἀλλὰ τέλος πάντων δὲν ἤξεύρω πῶς εἶνε δυνατόν νὰ σωθῶμεν πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἀπολαύσωμεν καὶ ἡμεῖς τῶν στοιχειωδῶστέρων ἀγαθῶν πάσης κοινωνίας.

Ἰδιότροπος.

Σιδηρόδρομος.

Ἄγγελμα εὐφοροῦνον ἐνέπλησε χαρᾶς ἄπικσαν τὴν πόλιν ἢ εἰδήσις τῆς παρὰ τῆς Βουλῆς κυρώσεως τῆς μετατῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Πιστωτικῆς Τράπεζας συμβάσεως περὶ κατασκευῆς σιδηροδρόμου ἀπὸ Πειραιῶς εἰς Πάτρας καὶ Ναύπλιον.

Ἡ Κυβέρνησις παραχωρήσασα ἐπὶ ὄροις ὠφελίμοις τῷ Κράτει τὴν κατασκευὴν τοῦ πρώτου ἐν Πελοποννήσῳ μεγάλου σιδηροδρόμου εἰς μέγα Πιστωτικὸν κατὰστημα, πάσας τὰς πρὸς τοῦτο ἐγγυήσεις παρέχοντας, ἐξεπλήρωσεν ἐπιτυχῶς τὰς πρὸ πολλοῦ εὐχὰς τῆς χώρας, καὶ τὰς διακαεστέρως τῶν Ἑλλήνων ἐπιθυμίας. Ἡ δὲ Πιστωτικὴ Τράπεζα, ὄργανον τῆς ἐκτελέσεως τοῦ μεγάλου τούτου ἔργου γενομένη, ἀνταποκρίνεται πληρῆστα εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῆς, συνδυάζουσα τὸ ὕλικόν αὐτῆς συμφέρον πρὸς τὴν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ τόπου χρησιμοποίησιν τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν μεγάλων αὐτῆς σχέσεων καὶ μέσων.

Τὸ ζήτημα τῆς κατασκευῆς τῶν σιδηροδρόμων ἐν Ἑλλάδι διὰ τῶν βάσεων ἂς ἐθετο ἡ μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Πιστωτικῆς Τράπεζας, καὶ παρὰ τῆς Βουλῆς κυρωθεῖσα σύμβασις, ἐλύθη καὶ ἐλύθη ἐπιτυχῶς. Ἡ τε Κυβέρνησις ἐπομένως καὶ ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα, διὰ τῆς σιδηροδρομικῆς συμβάσεως, ἀναφαίρετα ἐκτίησάν τε δικαίωματα ἐπὶ τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης.

Τὰ ἐκ τοιούτων ἔργων προσδοκώμενα ὠφελήματα εἰσὶ πρόδηλα καὶ ἀνώτερα πάσης παραστάσεως. Ἀρόμοι καὶ σιδηροδρόμοι εἰσὶ τὰ ἀσφαλῆ γνωρίσματα προσδεύσεως πολιτείας, διὰ δὲ τῆς ἀναπτύξεως τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας προσδοκᾶται ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλικὴ πρόοδος τῆς χώρας, ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν πόρων τοῦ τόπου, ἡ ἀνάπτυξις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἡ λύσις τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ὅπερ εὐλόγως εἰς ἀνησυχίας ἐμβάλλει τοὺς σκεπτικοὺς.

Πεποιθᾶμεν ὅτι ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα θέλει ἀναλάβει τὴν κατασκευὴν καὶ τῆς ἀπὸ Πατρῶν εἰς Πύργον γραμμῆς ἵνα οὕτω συντελεσθῇ πληρέστερον τὸ πρῶτον ἐν Πελοποννήσῳ μέγα ἔργον, καὶ δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ταχέως θέλει εὑρεθῆ εἰς θέσιν ὅπως ἀναδεχθῇ τὴν κατασκευὴν καὶ ἄλλων ἐν Πελοποννήσῳ καὶ τῆ Στερεᾷ γραμμῶν, ἐρειδομένη καὶ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τὴν ὅποιαν θέλουσιν ἀναμφιβόλως παρῆξει, διὰ τῆς συμμετοχῆς των, τάτε ἐν Ἑλλάδι λοιπὰ Πιστωτικὰ κατὰστήματα καὶ οἱ ἀπανταχοῦ Ἕλληνες, εἰς ἔργα ἀφορῶντα εἰς συμφέροντα ὕψιστα τῆς ὅλης Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἡ δὲ Κυβέρνησις θέλει συμπληρώσει τὸ τὴν ἐθνικὴν εὐημερίαν εὐαγγελίζόμενον ἔργον τῆς, παρέχουσα πᾶσαν εὐλογὸν συνδρομὴν καὶ ὑποστήριξιν.

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον, ὡς πληροφοροῦμέθα ἐψήφισεν εὐχὴν ὅπως εἰσαχθῇ ἐν τῇ Βουλῇ Νόμος δι' οὗ νὰ ἐπιβληθῶσι δημοτικὰ δικαιώματα λόγῳ ζυγιστικῶν ἐπὶ τῆς ἐξαγομῆνης σταφίδος καὶ τῶν εἰσαγομένων σιτηρῶν καὶ θείου καὶ τοῦτο διὰ φόβον μὴ ἀποκαθισταμένης τῆς δημοτικῆς διαμετακομίσεως ἐλαττωθῶσι τὰ εἰσοδήματα τοῦ δήμου.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι τὸ Σ. Ὑπουργεῖον θέλει ἀποκρούσει τὴν τοιαύτην πρότασιν τοῦ δημοτ. συμβουλίου, καθόσον τοιαύτη φορολογία ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶνε καταθληπτικὴ εἰς τὸ ἔμποριον, στερεῖται νομίμου βάσεως, διότι οὐδεὶς Νόμος ὑποχρεοῖ τὸν πωλητὴν καὶ ἀγοραστὴν σταφίδος νὰ ζυγίσῃ διὰ δημοτικῆς πλάστιγγος, μήτε ἂν ὑπῆρχε τοιοῦτος Νόμος θὰ ἔδυνάτο ὁ δῆμος νὰ διατηρῇ τοσαύτας πλάστιγγας καὶ προσωπικὸν ὄσον εἶναι αἱ ἀνάγκαι τῆς φορτώσεως τῆς σταφίδος τὰ δὲ σιτηρὰ καὶ τὰ θεία εἰσαγόμενα ἐκ τοῦ ἑξωτερικοῦ ζυγίζονται διὰ τῆς πλάστιγγος τοῦ Τελωνείου, ἀλλὰ καὶ ὁ λόγος τῆς ἐλαττώσεως τῶν εἰσοδημάτων τοῦ δήμου δὲν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ εἰς ὑποστήριξιν τοιαύτης

παραλόγου φορολογίας καθόσον ἐν τῷ αὐτῷ ψήφισματι ἐνῷ ζητεῖται ἡ κατάργησις τοῦ δημοτ. φόρου ἐπὶ τῶν ὑπὸ διαμετακομίσειν ἐμπορευμάτων καὶ ὠνίων ἐλήφθη πρόνοια νὰ ἐπιζητηθῇ καὶ ἡ ἄδεια νὰ αὐξηθῇ ὁ φόρος οὗτος μέχρι $2 \frac{0}{10}$ ἐπὶ τῶν τελωνιζομένων ἐμπορευμάτων καὶ ὠνίων, ἂν ποτε ἀληθῶς ἐπέλθῃ τοιαύτη τις ἐλάττωσις.

Ὁ λιμὴν μας μετὰ τὴν ὀσημέραι ἀνάπτει τῶν γειτωνικῶν λιμένων καὶ τὴν τροπὴν. Ἄν ἐπ' ἐσχάτων ἐλαβε τὸ ἔμποριον τῆς σταφίδος, δὲν χαιρεῖ τὴν ὑπεροχὴν τῆς πρὸ τινων ἐτῶν ἀπῆλαυν, Ἡδὴ καὶ ἐμπορεύματα εἰσάγονται ἀπ' εὐθείας εἰς τοὺς περίξ λιμένας ἀίνα πρὶν διερχόντο διὰ τῆς ἀγορᾶς μας καὶ μέγα ποσὸν σταφίδος φορτωνόμενον ἄλλοτε ἐνταῦθα ἐξάγεται ἤδη ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν οἰκείων λιμένων, ἔργον ὅθεν πολιτικῆς προνοίας θὰ ἦτο οὐχὶ ἡ αὐξησις τῶν βαρῶν ἐπὶ τοῦ ἔμπορίου ἀλλ' εἰ δυνατόν μᾶλλον ἡ ἐλάττωσις αὐτῶν, ἂν θέλωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἐμπορικὴν θέσιν, ἣν ἐκέκτητο ἡ πόλις μας.

Ἑκκλησιαστικὰ

Ἐν τινι τῶν ἐπιτοπίων Ἑφημερίδων κατεχωρίσθη διατριβὴ τις ἐποικοδομητικὴ καὶ παραινετικὴ πρὸς τὸν ἴσον τοῦ Φορολογουμένου, ὅστις ἐπ' ἐσχάτων ζωῆς ἐπελήρησεν τοῦ ζητήματος τοῦ ἡμετέρου κλήρου καὶ δημοσίας ἐκαυτηρίας πλείστας αὐτοῦ παρεκτροπᾶς. Ἀφίνοντες πρὸς αὐτὸν τὴν κυρίως ἀπάντησιν ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ εἰπωμεν ὀλίγα τινὰ ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τούτου ἀγόμενοι ὑπὸ εἰλικρινοῦς καὶ ἀδόλου ἀγάπης πρὸς τὸν ἡμέτερον κλῆρον.

Ἐὰν καλῶς ἐνθυμούμαι, πολλὰ ἐγράφησαν ἄλλοτε ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ οὐχὶ περὶ τῆς ἐσωθεν, ἀλλὰ τῆς ἐξωθεν περιφορᾶς τῶν ἱερέων, ἰδίως τῶν ἀπαρτῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐκκλησιῶν διότι, εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι οἱ πατέρες ἡμεῶν διατελεῖ εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα τῆς ἀπαιδεύσεως ἀλλ' ἠδύνατο κάλλιστα φρονῶν, διὰ τάξεως μὲν τινος περὶ τὰς ἱεροτελεστίας καὶ κοσμιότητος ἐν τῇ ἑξῶ περιφορᾷ ν' ἀπομακρύνῃ τὴν κρίσιν, καὶ καταστῇ ὅπως οὖν σεβαστὸς παρὰ τῷ λαῷ ἢ μήπως οἱ ἱερεῖς τῶν παρεληλυθειῶν γενεῶν, οὐς μετὰ σεβασμοῦ ἀναγράφει ἡ ἱστορία καὶ παράδοσις, ἦσαν εὐμαθέστεροι; Ἄλλ' ἀμελήσαντες μετ' ἰσχυρογνωμοσύνης εὐκολωτάτων καὶ εὐαποκτητῶν ἐφοδίων καὶ ἐξυτοῦς ἐβλαψαν, περιπεσόντες εἰς ἡν ἐλέπομεν ἀδιαφορίαν ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν, καὶ τὴν κοινωνίαν, ἀφέντες αὐτὴν ἔρμαιον τῆς περιστοιχιζούσης ἡμᾶς διαφθορᾶς καὶ ἐξαχρειώσεως. Καὶ τί μὲν δεόν νὰ γένηται ἐν τῷ μέλλοντι, πάντες οἴδαμεν καὶ εὐελπιστοῦμεν ὅτι ὀλίγον κατ' ὀλίγον πάντα θέλουσι διορθωθῆ τίνι δὲ τρόπῳ πρέπει νὰ οἰκονομησωμεν τὸ παρὸν, τοῦτο καὶ πάλιν ἐξεταστέον.

Ἐν μέσῳ τόσον φιλοτίμων προσπαθειῶν στρατιωτῶν τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος ἀγωνιζομένων διὰ τῆς δημοσιότητος, ὅση ἐκάστῳ δύναμις, ὅπως συμβουλευσῶσι τὰ βέλτεστα πρὸς διορθωσιν τῶν κακῶς κειμένων, ὑπάρχουσιν εἰσέτι ἄπειροι ἱερεῖς ὑπολαμβάνοντες ὅτι ἡ σημερινὴ ἐποχὴ εἶνε ὁμοία πρὸς τοὺς μακαρίους ἐκεῖνους χρόνους, καθ' οὓς ὁ πολίτης ἦτο ἀπλὴ ἀμνάς προσφέρουσα γάλα καὶ ἔριον πολλὰκις δὲ καὶ αὐτὸ τὸ δέσμα ὡς ὀλοκαύτωμα καὶ τὸ περιεργότερον ὅτι εἰς τὴν πλάνην ταύτην διατελοῦσιν εἰσέτι καὶ ἱερεῖς ὄντως σεβαστοὶ, ἐρωτῶντες μετ' ἀπορίας, α τίς ἐδωκε τὸ δικαίωμα πρὸς πολίτας νὰ γράψωσι δημοσίᾳ περὶ ἐκκλησιαστικῶν; τὸ δικαίωμα τοῦτο ἔχει πᾶς πολίτης ἐκ φύσεως, εἶνε δὲ ἀντίχριστος καὶ κρύπτει τὸ τάλαντον ἐκεῖνος ὅστις βλέπων τὰ ἔκτροπα δὲν προσπαθεῖ τὸ κατὰ δύναμιν νὰ διορθώσῃ αὐτὰ ἢ μήπως νομίζουσιν ὅτι τάχα ἡ γνώσις τῆς ἐκκλ. τάξεως μόνον εἰς τοὺς κληρικούς εἶνε προσιτὴ καὶ καταληπτὴ; Λοιπὸν ὅταν ὁ λόγος δὲν ἰσχύει, τότε ἡ δημοσιότης εἶνε τὸ κάλλιστον φάρμακον πρὸς περιστολὴν τῶν κακῶς πραττομένων. Ἀτυχῶς ὁ κλῆρος ἡμῶν πρὸ

πολλοῦ ἔβουσε τὰ ὄτα εἰς φρονίμους παραινέσεις. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι πολλοὶ ἱερεῖς φιλοτιμοῦνται ὅπως γένωνται κρείττονες ἐαυτῶν μετριάσαντες τὸ ἦθος, τηρούντες τάξιν τινα ἐν ταῖς ἱεροτελεστίαις καὶ πᾶν τὸ δυνατόν ἐνεργούντες ὅπως εὐχάριστοι ὡς τῷ πληρώματι ἀλλὰ καὶ πόσα ἄτοπα δὲν διαπράττονται ὑπὸ ἄλλων; Καὶ ἰδοῦ, τί πρῶτον τί δ' ὕστατον καταλέξωμεν;

Ἐδῶ μὲν ἱερεῖς χωρεῖς νὰ προσκαλῶνται προσερχόμενοι αὐτόκλητοι ὡς ἐν ἐπίδρομῃ, ἀλλοῦ ἐν γόμοις καὶ ἰδίως βαπτίσειν ἀναγινώσκοντες τὰς εὐχὰς εἰς ἕκαστος ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ὡς ἐν ἀγχαρίᾳ, ἐκεῖ πάλιν ἕτεροι ἐπίτηδες μὴ μνημονεύοντες τῶν ἐπιτρόπων παρὰ ῥητᾶς τῆς ἐκκλησίας διατάξεις, καὶ ἀλλαγῆ πλείστα ἄλλα καὶ σημαντικώτερα διαπράττοντες ἄτοπα πρὸς περίγελων τοῦ ἀγίου ἡμῶν θρησκευματος. Τίς ἐξ ἡμῶν δὲν ἀγαπᾷ καὶ σέβει τὰ πάτρια καὶ δὲν αἰσθάνεται ἀγαλλίασιν ὁσάκις ἀκούσῃ ξένον ἐπαινοῦντα πᾶν ὅτι ὡς ἔθνος ἔχομεν ἱερόν—τὴν θρησκείαν καὶ ἱστορίαν μας; ἢ τίς δὲν θέλει νὰ ἐλέπη τὰ τέκνα τοῦ προκόποντα ἐν ἀρετῇ ἐν μέσῳ φιλοθρησκου κοινωνίας τῆς φύλακες οἱ ἱερεῖς εἰσὶν ὑπόδειγμα ἐσωθεν ἀρετῆς καὶ ἐξωθεν σεμνῆς περιφορᾶς; καὶ τέλος, τίς Ἕλλην, καὶ ἄρα οἱ δακτύλοις γευσάμενος παιδείας, δὲν ἀγαπᾷ καὶ τιμᾷ τὸν κλῆρον μας ἀναλογιζόμενος, ὅπως οὗτος παρέσχεν ἄλλοτε εὐεργεσίας πρὸς τὸ ἔθνος ἡμῶν; Ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα πᾶρα ἔγινεν ἐπειδὴ δὲ ὅπου ὁ ποιμὴν εἶνε ἀσεβὴς ἐκεῖ καὶ τὸ ποίμνιον εἶνε ἀσεβέστερον, ἔπεται ὅτι ὁ κλῆρος δὲν πρέπει νὰ ἔχη κἀνὲν παράπονον διὰ τὰ περίξ συμβαίνοντα δὲν ἀγαπῶμεν τὸ τραχὺ ὕφος οὐδὲ τὰς ἀποτόμους καὶ καυστικὰς ἐπιτιμήσεις ἔστω καὶ ἐκ δικαίας αἰτίας ὀρρωμέναις, ἀλλὰ δὲν εἴμεθα καὶ δούλοι' ἀπ' ἐναντίας διακηρύντομεν πρὸς τὸν διατριβογράφον ἐκεῖνον, οὐτίνος ἄλλως ἐκτιμῶμεν δεόντως τὴν καλὴν πρόθεσιν, ὅτι ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ ἡ δημοσίευσις τῶν κακῶς πραττομένων καὶ ἡ παραπάθεια πρὸς διορθωσιν αὐτῶν εἶνε ἴδιον ἀνδρῶν ἐλευθέρων ἐπομένως καὶ ὁ κλῆρος ἡμῶν ἂς συνειδῇ τὰ ἐαυτοῦ σφάλματα καὶ ἂς λάβῃ ριζικὰς ἀποφάσεις ἐὰν δὲν ἐπιθυμῇ νὰ ἰδῇ συντόμως τὸ γόητρον αὐτοῦ τέλει καταπίπτων τὸ τί δὲ πρέπει νὰ πράξῃ καὶ πόθεν ν' ἀρξῆται καλῶς γινώσκει ἑσθαιὼς δὲ ἡ ἀρχὴ πρέπει νὰ γίνη ἐν τῇ ἑξωθεν συμπεριφορᾷ, ἀκολούθως δ' ἐπέρχονται καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τοὺς ὁρθῶς σκεπτομένους καθ' ὅσον ὅστις ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς κοινωνίας δὲν φοβεῖται νὰ διαπράττῃ τ' ἄτοπα ἐκεῖνος διαπράττει χεῖρονα ἐν κρυπτῷ. Ἐστῶσαν ταῦτα ἀρκεταὶ νύξεις πρὸς τὸ παρὸν εἰς ἔνδειξιν πραγματικῆς ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν ἡμέτερον κλῆρον.

ΤΙΣ.

Λιμενικὰ.

Πάτρας, τῇ 18 Μαΐου 1882.

Ἀριθ. 4, 411.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΪΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΔΟΣ.

Ὡς Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς,

πρὸς τοὺς κ. κ. Συντάκτας τῶν ἐφημερίδων ὁ «Ἑργατίας», ὁ «Φανός» καὶ ἡ «Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις».

Μετ' ἀπορίας εἶδομεν ὅτι ἀπὸ τινος χρόνου θέμα τῶν διαφορῶν ἄρθρων τῶν ἐφημερίδων ἡμῶν παρίσταται τὸ ἐκτελούμενον ἔργον τοῦ Λιμένου Πατρῶν, καθ' οὗ διάφοροι δυσοίωνα κρίσεις καὶ ἐπικρίσεις ἐκφέρονται καταπιτόμεναι συγχρόνως καὶ τῆς ὑπερεσίας τῆς Λιμενικῆς, Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐὰν αὐτὴ διετέλει ἀπαθὴς καὶ ἀνάληγτος θεατῆς.

Ἐὰν ἤθελέ τις πιστεύσῃ ἀδιστακτικῶς, ὅτι αἱ διαδόσεις αὗται προέρχονται ἐξ οἰουδήποτε πлагίου σκοποῦ καὶ δὲν εἶναι προῖον καλῆς πίστεως ὁμολογοῦμεν, ὅτι ἡρμῶς μᾶλλον ἢ σιωπῇ, ἀλλ'

ἐπειδὴ φρονοῦμεν καὶ εὐχαριστοῦμεθα νὰ φρονώ-
μεν, διότι οὐδένα ἔχομεν λόγον νὰ διαφιλονεική-
σωμεν τὸν πατριωτισμὸν σας, ὅτι ἐκ πλάνης
μᾶλλον ἢ ἐσφαλμένων εἰσηγήσεων προήλθει
εἰς τὴν σύνταξιν τῶν διαφόρων ἀρθρῶν ὑμῶν, σπεύ-
δομεν νὰ σᾶς κοινοποιήσωμεν τὸ ὑπ' ἀριθ. 545
ἐσωκλειστον χθεσινὸν ἔγγαφον τοῦ Νομομηχανι-
κοῦ καὶ Μηχανικοῦ τοῦ Λιμένος κ. Κ. Σάουρωτ,
ὅστις τῇ προσκλήσει τοῦ Προέδρου τῆς Λιμενικῆς
Ἐπιτροπῆς κατεμέτρησεν ἐκ νέου τὴν ἀπὸ τῆς
ἀκτῆς ἀπόστασιν τοῦ κυματοθραύστου τοῦ Λιμέ-
νος, καθ' ἧς κυρίως καταφέρεται ἡ ἐφημερίς «Ἐρ-
γάτης» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 16 τῆς 9 Ἰσταμένου
μηνὸς φύλλῳ του, καὶ βεβαίωτ' διαρρήδην τὴν
ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου καὶ σᾶς παρακαλοῦ-
μεν, δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ περὶ τύπου Νό-
μου, νὰ δημοσιεύσῃτε εἰς τὸ ἀμέσως προσεχὲς
φύλλον ὑμῶν τὴν παρούσαν ἀπάντησίν μας μετὰ
τῆς ἐσωκλειστοῦ ἐκθέσεως τοῦ βεβηθέντος Μηχανι-
κοῦ. ἵνα διαφωτισθῇ ἡ κοινὴ καὶ παύσῃ τοῦ
νὰ αἰσθάνηται τὴν ἐλαχίστην ἀμφιβολίαν συνε-
πεῖα τῶν ἡμετέρων διαδόσεων περὶ τῆς ἀσφαλοῦς
καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως
ἐκτέλεσεως τοῦ Λιμενικοῦ ἔργου.

Εἶναι τῷ ὄντι σωτήριον τὸ καθῆκον τοῦ δη-
μοσίου τύπου τοῦ νὰ μὴ παρορᾷ τι τὸ ὅποιον ἐνερ-
γεῖται πρὸς βλάβην τῶν δημοσίων καὶ τῶν κοι-
νῶν συμφερόντων καὶ νὰ διαφωτίζῃ τὴν κοινω-
νίαν, ἀλλὰ τὸ καθῆκον τοῦτο ὅταν δὲν γίνηται
μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης περισκέψεως καὶ προσο-
χῆς, μετὰ ἐπισταμένην ἔρευναν καὶ δὲν στηρί-
ζεται εἰς πορίσματα μελέτης καὶ πεποιθήσεως
βλάβει μᾶλλον τὴν κοινωνίαν ἀντὶ τοῦ ὠφελῆσαι
αὐτήν. Ἐπὶ δὲ τοῦ προκειμένου ἡ προσοχὴ καὶ
μελέτη ἀπαιτεῖται ἔτι μεγαλειτέρα καθ' ὅσον,
ὁ κριτικὸς πρέπει νὰ ἔχῃ γνῶσιν ἐπιστημονικὰς
καὶ μάλιστα ὑδραυλικὰς εὐ τὰς τυχούσας, οὐ
μὴν ἀλλὰ καὶ νὰ ἐνασχοληθῇ ἱκανῶς πρὸς ἐξα-
κριβῶσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ἔργου καὶ ἀφο-
τελέως πεισθῇ τότε νὰ ἐκφέρει τὰς κρίσεις του.
ἄλλως πᾶσα ἀσφηνία καὶ κατακρίσεις ἐναντίον
τῆς διεύθυνσεως καὶ ἐπισήμου διαβεβαιώσεως δύο
ἐπιστημόνων Μηχανικῶν καὶ μάλιστα Νομομη-
χανικῶν, ὀφειλόντων εὐθύναν ὡς ἐκ τῆς ἐπισήμου
θέσεώς των καὶ ἐνώπιον τῆς Κυβερνήσεως δὲν δύ-
ναι νὰ ἴναι ποτὲ ὀρθή.

Ἄλλως τε εἶναι ἀληθῶς αὐτόχρημα παραδο-
ξολογία καὶ ἀδυνάμεια, τὸ νὰ κατακρίνῃ μὲν τις
τὸ ἔργον νὰ ἐπαινῇ δὲ τὸν διευθυντὴν καὶ ἐπι-
τηρητὴν αὐτοῦ, ὡς συμβαίνει ἐν τῷ ἀρθρῷ τοῦ
ὑπ' ἀριθ. 16 τῆς ἐφημερίδος «Ἐργάτης», ὅπερ
ἐνῷ καταμέμφεται τὸν κυματοθραύστην ὡς πρὸς
τὴν ἀπὸ τῆς ἀκτῆς ἀπόστασιν τοῦ ἐγκωμιάζει
τὸν Μηχανικὸν κ. Βλάσση λέγον ὅτι οὗτος ἔ-
πραττε κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν του τὸ κα-
θῆκόν του καὶ μόνον ἀπὸ τῆς ἀποχωρήσεως αὐ-
τοῦ ἤρξατο ἡ μὴ κανονικὴ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου,
ὁ Μηχανικὸς δὲ κ. Βλάσσης, ὡς εἶναι πασίγνω-
στον καὶ διαβεβαιούται προσέτι ἐκ τῆς διαλη-
φθείσης ὑπ' ἀριθ. 545 ἐπισήμου ἐκθέσεως τοῦ
διαδόχου κ. Σάουρωτ, εἶναι ἐκεῖνος ὅστις κατεμέ-
τρησε καὶ ἔθεσε τὰ σημεῖα τῆς θεμελιώσεως τοῦ
κυματοθραύστου καὶ ἐπ' αὐτῶν προβαίνει ἡ ἐρ-
γασία, καὶ ὅστις ἐπιστοποίησε τόσον τὰ τετελε-
σμένα ἔργα τοῦ μῦλου τῶν Καλαβρύτων ὅσον
καὶ ἐκεῖνα τοῦ κυματοθραύστου, ἅτινα ἐξετελέ-
σθησαν μέχρι τῆς 10 Ἀπριλίου π. ε. ἡ δὲ κατὰ
μῆνα πιστοποίησις τοῦ Μηχανικοῦ ἐπὶ τῶν τετε-
λεσμένων ἔργων κατὰ τρέχον μέτρον, συμφώνως
πρὸς τὴν σωτηρίαν τῷ ὄντι διὰ τὸ ἔργον συμβα-
σιν τῆς κατ' ἀποκοπὴν πληρωμῆς σημαίνει ὅτι
τὰ πιστοποιούμενα ἔργα ἐξετελέσθησαν ἀκριβῶς
ἐπὶ τῇ βᾶσει τῆς συμβάσεως ὑφ' ὅλας τὰς ἐπό-
ψεις, οὐδεμίαν δὲ πληρωμὴν ἐγκρίνειται καὶ γί-
νεται ἀνευ τῆς πιστοποιήσεως ταύτης.

Ἀντιβαίνει λοιπὸν εἰς τὴν ὀρθὴν συλλογισμὸν
καὶ εἶναι ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον πρᾶγμα οἱ ἔ-
παινοι μετὰ κατηγορίας. ἐν ἀρνούμεθα ὡς καὶ
ὁ Μηχανικὸς κ. Σάουρωτ ἐν τῷ ἐσωκλειστῷ ἐγγ-
γράφῳ του λέγει, ὅτι λαμβάνουσι χώραν ἐλλεί-

ψεις ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος τῶν
ὑπαλλήλων τοῦ Λιμένος, ἀλλ' ἐὰν αἱ ἐγγυήσεις
ἅπασαι τῆς ἀσφαλοῦς καὶ πιστῆς ἐκτελέσεως
τοῦ ἔργου περιορίζοντο μόνον εἰς τὴν ἐργασίαν
τῶν ὑπαλλήλων, τότε περιττοὶ ἀπέβαινον καὶ
ὁ Μηχανικὸς καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ.

Ἄλλὰ μήπως οὗτοι ἠδιαφόρησαν ποσῶς καὶ
ὡς πρὸς τὰς ἐλλείψεις ταύτας ἀπεναντίας πρὸ
πολλῷ ἢ Ἐπιτροπῇ ἀπεφάσισε καὶ ἐπιμένει
εἰς τὴν παύσιν καὶ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν μὴ
καλῶς ἐκπληρούντων τὸ καθῆκόν των ὑπαλλή-
λων, ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου
εἰς ὃ καὶ ὑπεβλήθη. Καὶ μὴ μὴ ταῦτα ἡ Λι-
μενικὴ Ἐπιτροπὴ ἵνα μὴ ὑπολειφθῇ ἔστω καὶ πε-
ρισσοῦ καθήκοντος, ἀπεφάσισε νὰ προσκαλέσῃ
Ἐπιθεωρητὴν ἵνα παύσῃ τὰ σκάνδαλα. Δίκαιον
καὶ ὀρθὸν εἶναι ἐπομένως νὰ ἀναμείνῃ καὶ ἡ δη-
μοσιογραφία καὶ ἡ κοινὴ, ἥτις πιστεύομεν ὅτι
ἔχει ἀκράδαντον πεποιθήσιν ἐπὶ τὴν ἐνδιαφέρου-
σαν πρόνοιαν καὶ μέριμναν τῆς Λιμενικῆς Ἐπι-
τροπῆς, μέχρι τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ ἔργου ἥτις
θὰ ἐξελέγξῃ τὴν ἀκριβείαν αὐτοῦ καὶ θὰ ἐκδώσῃ
τὴν αὐθεντικὴν οὕτως εἰπεῖν ἐτυμηγορίαν τῆς.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς).

Ἄριθ. 544

Ἐν Πάτραις τῇ 16 Μαΐου 1882.
ΔΗΜΟΣΙΑ ἜΡΓΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ
ΑΧΑΪΟΗΛΙΔΟΣ.

Πρὸς τὸν κ. Νομάρχην Ἀχαΐας καὶ Ἡ-
λίδος. ὡς Πρόεδρον τῆς Λιμενικῆς Ἐπι-
τροπῆς Πατρῶν Ἐνταῦθα.

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 4210 ε. ε. ἐγγ-
γράφου σας γνωστοποιῶ ὑμῖν, ὅτι τὸ μέχρι σή-
μερον κατασκευασθὲν μέρος τοῦ κυματοθραύστου
τοῦ Λιμένος Πατρῶν καὶ Ἐπιτροπῆς Πατρῶν καὶ
Ἐπιτροπῆς Πατρῶν, ἄς ἄλλοτε ὡς καὶ κατὰ τὴν πα-
ρελθούσαν ἐβδομάδα εἰσέτι, ἐνήργησα εὐρίσκειται
ἀκριβῶς εἰς τὴν θέσιν ἣν ἐρίζουσι τὸ τε διάταγ-
μα καὶ ἡ σύμβασις καὶ ἀκολουθεῖ τὸν πυρῆνα
ὅστις ἀκριβῶς ἐπίσης εὐρίσκειται ἐπὶ τοῦ ἄξονος
τοῦ κυματοθραύστου

Ἡ διεύθυνσις τοῦ κατασκευαζομένου σήμερον
μέρους τοῦ κυματοθραύστου δὲν ἐδόθη παρ' ἐμοῦ
ἀλλ' ὑπὸ τοῦ προκατόχου μου κ. Βλάσση, ὑπὸ
τὴν ἐπιβλεψίν τοῦ ὁποῖου μέχρι τῆς 3 Νοεμ-
βρίου π. ε. κατασκευάσθησαν 55 τρέχοντα μέτρα
συμπληρωμένου πυρῆνος, ὡς τοῦτο ἡ τῆς
αὐτῆς ἡμερομηνίας πιστοποιήσις των ἐκ δραχ-
79, 961 μαρτυρεῖ, ἐκτὸς τῶν λοιπῶν, ἅτινα
ἐπίσης κατασκευάσθησαν μέχρι τέλους τοῦ ἰδίου
μηνὸς καὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἀκολουθοῦ, ὁπότε ὁ ἴδιος
διηύθυνεν εἰσέτι τὰ ἔργα τοῦ Λιμένος, ἅτινα
ἀνέλαβον τὴν 10 Δεκεμβρίου π. ε. κτήσιν τοῦ
ἀπὸ 9 Δεκεμβρίου ὑπ' ἀριθ. 12, 073 ἐγγράφου
σας.

Τὰ προεκτεθέντα ἀρκοῦσι φρονῶ, κ. Νομάρχα,
ὅπως πείσωσι καὶ τὸν ἀπλούστερον τῶν ἀνθρώ-
πων ὅτι οἱ εἰς τὰς ἐφημερίδας γράψαντες περὶ
τῶν Λιμενικῶν ἔργων Πατρῶν ἢ ἐπιπλήθησαν ἢ
ἀπὸ ἄλλους λόγους ἀγνώστους εἰς ἐμὲ παρωμῆ-
θησαν νὰ ρίψωσιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κοινωνίας ἀμ-
φιβολίας κατὰ τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ διατελεῖ
ὑπὸ τῆς διεύθυνσίν μου καὶ οὕτως τὴν ἐξακο-
λούθησιν μετ' ἐνδιαφέροντος θέημα πρὸς βῆμα
ἐπιτηρῶ συμφώνως μετὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστή-
μης καὶ τῆς συμβάσεως. Ἐπιτραπήτω δὲ εἰπεῖν
ὅτι δὲν εἶναι εὐκόλον, ὅσον εἰδήμων καὶ ἀν' ἧ τις
περὶ τὰ λιμενικὰ ἔργα, νὰ ἐξακριβώσῃ ἐξ ὀψεως
μόνον καὶ ἀνευ ἐργασίας καὶ δοκιμῶν τὴν ἀληθῆ
θέσιν τοῦ κυματοθραύστου, καὶ ἐπομένως δὲν ἤρ-
μοζε νομίμως εἰς τοὺς γράψαντας εἰς τὰς ἐφημε-
ρίδας ν' ἀποφανθῶσιν ἀνεπιφυλάκτως χωρὶς οὐδέ
κἀν νὰ βασανίσωσι τὰς διαδόσεις ἐκείνων, οἵτινες
σκοπίμως ἐργάζονται ὅπως ἐπιρροήσωσιν εὐθύναν
καὶ θίξωσι τῆς ὑπολήψεως τῶν ἐνεργούντων τὸ
ἔργον καθῆκον.

Βεβαίως ὑπάρχουσιν ἐλλείψεις ἐν τῇ ἐκτε-
λέσει τῶν καθηκόντων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ἐπι-
τροπῆς, ἀλλ' εἰς ἔργον κατ' ἀποκοπὴν ἐκτε-
λούμενον εὐρίσκόμενον εἰς ὃ σημεῖον εὐρίσκειται
σήμερον ὁ κυματοθραύστης, αἱ ἐλλείψεις αὐταὶ
δὲν δύνανται νὰ θέσωσιν εἰς ἀμφιβολίαν τὸ
ἔργον, διότι ἡ ἐπιβλεψὶς καὶ προσοχὴ τοῦ Μηχα-
νικοῦ ἐξουδετερεῖ αὐτὰς ἐπὶ τοῦ παρόντος.

Μολαταῦτα ἡ ἀπόφασις τῆς Λιμενικῆς Ἐπι-
τροπῆς περὶ προσκλήσεως ἐπιθεωρητοῦ, ὅν ἀνυ-
πομόνως ἀναμένω καλῶ, καὶ ἡ ἐξέλεξις τοῦ
ἔργου κατ' αὐτοῦ θὰ ἀπαλλάξωσιν καὶ τὴν Ἐπι-
τροπὴν καὶ ἐμὲ ἀπὸ τοῦ βάρους τῶν διαδόσεων
καὶ τῶν καθημερινῶν ἐνοχλήσεων.

Ἐπὶ τέλους δὲν δύναμαι ἢ νὰ προσθέσω ὑμῖν,
κ. Νομάρχα, ὅτι οὐδόπως ἡ κοινὴ πρὸς νὰ
θορυβῆται καὶ νὰ σκανδαλίζηται ἐκ τοιούτων δια-
δόσεων, διότι τὸ ἐπ' ἐμοῦ μετὰ πεποιθήσεως δια-
δηλώ ὅτι τὸ ἔργον ἐκτελεῖται ἀσφαλῶστατα,
καθὼς κηρύττω καὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς ὑπολή-
ψεώς μου καὶ δὲν ἀνέχομαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν
μου νὰ συμβῇ ἐν τῇ ἐκτέλεσιν αὐτοῦ πᾶν δυνά-
μενον νὰ κλονίσῃ τὴν ἀσφάλειάν του.

Ὁ Μηχανικὸς τοῦ Λιμένος Πατρῶν

Μ. ΣΑΟΥΡΩΤ.

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν

Ἐν Πάτραις, τῇ 18 Μαΐου 1882.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Νομαρχίας.

Μ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΥ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Μάϊος μὴν καὶ ἐν ταῖς τελευταῖαις αὐτοῦ
ἡμέραις διέρχεται δροσερὸς καὶ ἐνίοτε βρέχων
ὥστε ἐφέτος συνετελέσθη ἡ ἀνοιξίς ἅπασα κανο-
νικῶς. Ἰδῶμεν δ' ἐκ τούτου τί θέλει προκύψει
ἀνθρώπων.

Φαίνεται ὅτι βᾶσκανος τῆς πόλεως ταύ-
της δαίμων, φθονῶν τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ὑγίανσιν
τοῦ ἀλίμαντος τῶν Πατρῶν, ἐγνώ νὰ πλουτίξῃ
τὰ σκοτεινὰ δώματα τοῦ Ἄδου, προπέμπων εἰς
αὐτὰ τοὺς κατοίκους διὰ τοῦ φόνου. Διὸ ἐν τῷ τῆν
Κυριακὴν κατεκλίθημεν ἅπαντες μετρηθέντες,
τὴν δευτέραν ἐξημερώθημεν κατὰ ἓνα ὀλιγώτερον,
τὸν ὅποιον ἀπεδεκάτισεν ἡ νύξ τῆς Κυριακῆς ἐν
ὕψηλοις ἀλωνίοις.

Τὴν αὐτὴν δὲ νύκτα συνελήφθη καὶ ἐξυ-
λοκοπήθη καὶ εἰς ὑπαξιωματικὸς τοῦ πεζικοῦ,
ὅστις ἐκβαλὼν τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ καὶ τὸν πῖ-
λον ἀνεβήχθη εἰς οἰκίαν τινὰ, ἵνα ποιήσῃ ἴσως
κατόπτεισιν τῆς ἐν οἴκῳ εἰρήνης καὶ τάξεως. —
Ἀδελῶν πόσα ἕτερα ὅμοια καὶ παραπλήσια θέ-
λουσι λάβει χώραν ἄχρις οὐ τὸ παρὸν φύλλον ἐκ-
τυπωθῇ.

Τὸ Κακουργιοδικεῖον ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν
αὐτοῦ, καὶ ὡς μαθηθόμενον πρόκειται νὰ ἐκδικα-
σθῶσιν ἐνταῦθα καὶ οἱ ἐκ Θεσσαλίας προσελθόντες
λησταί.

Ἀφίκετο κατ' αὐτὰς δὲ τῆς Εὐρυτανίας
βουλευτῆς κ. Καντζόπουλος λόγῳ δὲ τῆς ἀφίξεώς
του φέρεται ἡ ὑπεράσπισις κατηγορουμένων ἐν
τῷ Κακουργιοδικεῖῳ ἀγνοῦντες ἀν' ὡς δικηγόρος
ἢ βουλευτῆς ἦλθε νὰ ὑπερασπίσῃ αὐτοὺς ὁ κ. Κα-
τζόπουλος, δὲν εὐρίσκωμεν συναδούσαν τόσον πό-
λιν πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς ἠθικῆς τὴν τοιαύτην
διφορομένην ἀφίξιν του ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐκδι-
κάσεως.

Διήλθεν ἐντεῦθεν ὁ διάσημος ἀρχιτέκτων
κ. Τσίλερ, ὅστις ἐπισκεψάμενος ἅπαντα τὰ τε-
λεσθέντα καὶ τελούμενα ἔργα ἐν τῇ πύλει ταύτῃ
ἔλαβε τὰς ἀρίστὰς ἐντυπώσεις.

Ἡ ἀστυνομία ἡμῶν καὶ κωφεύει καὶ τυ-
φλώττει. Καὶ κωφεύει μὲν, διότι δὲν ἀκούει τὴν
φωνὴν τοῦ τύπου· τυφλώττει δὲ, διότι δὲν βλέ-
πει τὴν μετὰ μεσημβρίαν ἐκάστης ἡμέρας κατά-
στασιν τῆς ἀγορᾶς, εἰς ἣν δὲν δύναται τις νὰ
εἰσελθῇ ἀπὸ τῶν ἐξερχομένων καὶ τοποθετουμέ-
νων πρὸ τῶν πυλώνων αὐτῆς ἰχθυοπωλῶν.

— Ο λίθινος θώραξ, ήτοι κυματοθραύστης τής παραλίας Αγίου Ανδρέου περατωθείς μέχρι τού πρὸς θάλασσαν στομίου τής ὁδοῦ Κανακάρη, ήρξατο ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν περιθωρακίζων τὸ ὑπόλοιπον κράσπεδον τής παραλίας ὁδοῦ, ήτοι ἀπὸ Αγίου Γερασίμου μέχρι τής ἐνώσεως αὐτοῦ μετὰ τής προκουρίας τής ὁδοῦ Καλαβρύτων.

— Τὸ Μεσολόγγιον ἔγεινεν ἀνάστατον, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἐνεκστὸν κ. Τρικούπη, διυρίσαντος ἀπαξάπαντας σχεδὸν τοὺς ἀνδρας εἰς δημοσίας θέσεις καὶ ἀφ' ἑτέρου ἕνεκα τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Ροῖλου καταστήσαντος τοὺς μὴ εἰσέτι διορισθέντας, φυγοδικούς. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κάλον, ἐξακαλοῦθαι καὶ τὸ ἀμύνει ὁ κ. Τρικούπη, διὰ δὲ τὸ δεύτερον ἐμερίμνησε καὶ ἀπηλλάγη τοῦ βάρους τής ἀνακριτικῆς ὑπηρεσίας ὁ κ. Ροῖλος καὶ ἀνετέθη εἰς ἄλλον ἢ ὑπηρεσία αὐτῆ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ τὰ εὔρεσκουρα, διότι καὶ οὗτος ἐπίασε τὴν ἰδίαν στραταν τοῦ προκατόχου του ἀνετέθη καὶ εἰς τρίτον, ἀλλὰ καὶ οὗτος μὲ εὐμορφον τρόπον τὴν ἀφήκεν ὅσον ἤτο. Πλήρης ἀναμυρῶσις, Κύριε ἀναμυρῶτά!

— Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν πολλῶν διαταγμάτων πρὸς διορισμὸν τῶν Μεσολογγιτῶν εἰς δημοσίας θέσεις, συμβουλεύομεν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν νὰ προκαλέσῃ ἕν μόνον, δι' οὗ νὰ διορίζωνται ἅπαντες οἱ ἀρσενικοὶ Μεσολογγίται δημοσίου ὑπάλληλοι καὶ εἶτα νὰ τὸ πολλαπλασιάσῃ διὰ λιθογραφίας καὶ νὰ τὸ κοινοποιῇ εἰς τὸν μέλλοντα κυβερνήτην νομοῦ, ἐπιτοκίας, προξενικῆς περιφερείας, ἀλικῆς κλ. Τοιοῦτοτρόπως δὲ δὲν τὰ πέρνου γαμπέρι καὶ οἱ 110 ἀναμυρῶται τής Βουλῆς καὶ δὲν παραπονῶνται ὅτι ἡ συναλλαγή ἐπιτρέπεται μόνον διὰ τὸ Μεσολόγγιον.

— Ὁ ναὸς τοῦ Παντοκράτορος τὴν παρ. ἐβδομάδα μετεβλήθη εἰς πλοῖον ἢ κάλλιον εἰς μπακάλικον τής Καθαρῆς Δευτέρας, χάρις εἰς τὴν καλαισθησίαν τῶν ἐπιτρόπων αὐτοῦ. Ἀπὸ κορυφῆς μέχρι βάσεως ἦν κεκοσμημένος διὰ σημειῶν καὶ ἐτέρων παντοειδῶν γήθησαν ἅπαντες οἱ θάλοι τοῦ ναοῦ, εὐτυχῶς οὐχὶ διὰ ρετινίου, ἀλλὰ διὰ κἀνδουλῶν. Τὸ ἄριστον δ' ἀποτελέσμα τής πρωτοτύπου ταύτης πανηγύρεως τοῦ ναοῦ ἦν ἡ καταστροφή τῶν πλείστων κορυφῶν τής ὀροφῆς καὶ τῶν λοιπῶν σοβατισμάτων αὐτῆς, ὑπὸ τῶν ἐλευθέρως ἐπ' αὐτῆς περιεφορμένων ἀγιοπαιδῶν, καὶ ἡ θραύσις τοῦ μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν κομισθέντος κώδωνος ἀξίας 2,500 δραχμῶν. Τὸ δημοτικὸν Συμβούλιον καλὰ θὰ κάμῃ ν' ἀντικαταστήσῃ τοὺς ζυλοσχίστας τούτους ἐπιτρόπους δι' ἑθνωπῶν καταλλήλων ὧν δὲν στερεεῖται εὐτυχῶς ἡ ἐνορία τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ.

— Εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν κατοικουμένην ὑπὸ 40 περίπου ἑκατομμυρίων συμβαίνουσι κατ' ἔτος 360 περίπου ἀνθρωποκτοναί· εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν κατοικουμένην ὑπὸ 2 ἑκατομμυρίων μόλις φονεύονται 360 κατὰ μῆνα. Τίς πταίει; Πταίουσι τὰ ἐξῆς. Πρῶτον ἡ πατρία, δεύτερον τὸ ὀρκωτικὸν σύστημα τῆς ἐν ἡ παράνομος ὀπλοφορία καὶ τέταρτον τὸ πρόνομιον τής Βασιλικῆς χάριτος μεταπέσον κατὰ τοὺς συναγματικολόγους μας, ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως εἰς τὰς χεῖρας πατριαστῶν ἰδιοτελῶν καὶ ἄνευ πατρίδος. Εἶναι ἀπάτριδες οἱ κυβερνῶντες ἡμᾶς, διότι πατριωτισμὸς λέγεται τὸ ἰσρὸν αἰσθημα τής ἀγάπης πρὸς τὸ καλὸν τής πατρίδος. Αὐτὸ τὸ, δὲν ἔχει λοιπὸν πατριωτισμὸν ὁ δεῖνας ἢ ὁ δεῖνας καὶ ἔχεις Σὺ; εἶναι σόφισμα ἀναιδέστατον. Ἔχεις πατριωτισμὸν, πῶς εἶναι τὰ δείγματα σου; Διότι βέβαια δὲν ἐγέννησεν ὁ πατριωτισμὸς τοῦ Κυβερνήτου τὴν ἀθλίαν κατάστασιν μας;

— Καιρὸς εἶναι νομιζόμεν νὰ πραγματοποιήσῃ ὁ κύριος Δήμαρχος τὴν ἐπιθυμίαν ὀλοκλήρου τῶν πέριξ τοῦ Νοσοκομείου οἰκούντων· καιρὸς εἶναι ἢ πλατεία τοῦ Νοσοκομείου νὰ διασκευασθῇ.

— Τὰ τοῦ σωματείου τῶν ἐνταῦθα μουσικῶν ἐβελτιώθησαν, ἀποβλήθέντων ὡς εἶπομεν τῶν ταραχῶν, οἵτινες παρ' ὀλίγον ἐγένοντο παραιτίοι τής ἐξαφανίσεως τής μικρῆς μουσικῆς διασκεδάσεως τής πόλεως μας. Τὸ Σωματεῖον τοῦτο διάκειται ὑπὸ κανονισμοῦ τὸν ὁποῖον ὀφείλουσι πάντες νὰ

σέβωνται. Ἄσπεῖον δὲ ἀληθές εἶναι τὸ νὰ θέλουσι οἱ ἀποβλήθέντες ὀλίγοισι νὰ ἐπιβάλλωσι τὴν θέλησιν τῶν εἰς τοὺς πλείονας, ὅπως ἄσπεῖον καὶ ἰδιοτελέες εἶναι τὸ νὰ κατακρατῶσιν οἱ ἀποβλήθέντες τὰ μουσικὰ ὄργανα δι' ἑράνων δωρηθέντα ὄχι θεοβαίως εἰς αἰτία, τὰ ὅποια δυνατόν νὰ παραλύσωσιν, ἀλλὰ εἰς τὸ σωματεῖον. Ἐννοεῖται ὅτι ἕνας ἕνας δυσαρεστούμενος λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ τὸ μουσικὸν τοῦ ὄργανον καὶ ἀπέρχεται, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ μεγαλύτερος ἐμπαιγμὸς διὰ τὴν δωρησασάν πόλιν.

— Μαθητῆς τοῦ Γυμνασίου ζητεῖ παροδόσεις. Πληροφορίες παρὰ τῷ τυπογραφείῳ «Φορολογουμένου.»

Παρακαλῶ κ. Συντάκτα, ἵνα εὐαρεστούμενος καταχωρήσῃτε εἰς τὸ ἐκδοθῆσομενον φύλλον Σας τὰ ἀκόλουθα εἰς ἀπάντησιν τοῦ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 386 ἐκδοθέντι φύλλῳ διατριβογράφου ὑπὸ τὸ ἐπώνυμον Ἰ. σ. ο.

Τῶντι ἄλλοις δέδοται νὰ ἐξετάσῃσι τὴν σατυρικὴν δεινότητα τοῦ διατριβογράφου τούτου, προσὸν φυσικὸν καὶ ὄλωσ ἕνον τῆς ἐπιστήμης καὶ τῶν γνῶσεῶν του, καὶ ὅπερ θεοβαίως δὲν ἀποτελεῖ μέρος τής θαλαίας ἐκπαιδεύσεώς του. Καὶ ἂν μὲν ἡμεῖς προσεκλήθμεν ν' ἀποδώσωμεν λόγον ἐνώπιον τής δικαιοσύνης, οὐδόλωσ ἐθορυβήθημεν, διότι ἀπέναντι τοῦ Νόμου καὶ τής κοινωνίας ὀφείλομεν ν' ἀπολογώμεθα καὶ συνεπῶς νὰ λαμβάνῃ ἕκαστος ὅ,τι εἰς αὐτὸν ἀνήκει· ἐθορυβήθημεν δὲ λίαν καὶ ἐναγωνίως ἀναμένομεν ἱκανοποιῆσιν ἀπὸ τὸν Νόμον, ἐπὶ τής ἐκδικασθείσης καταγγελίας κατὰ τῶν θαναύσων καὶ ἀδίκως ἐπιτεθέντων καθ' ἡμῶν καὶ δι' ὕβρεων καπηλικῶν ὄλων ἐπιεικούντων ἡμᾶς, κληρονόμων. Ὁ δὲ διατριβογράφος ὡς μὴ ὄφειλεν ἐπιτροχάδην καὶ ἐπιπολαίως σατυρικῶ τῷ τρόπῳ διετύπωσεν ἐν τῷ τελευτέῳ φύλλῳ τοῦ «Φορολογουμένου», ὅτι ἡμεῖς δῆθεν ὑπεξήρξασμεν ἀπὸ τὸ σεντούκι τής Δεσποτινῆς, ἕνεκα τῆς ἀποδοτικῆς ἐξήκοιτα 60 ἑκατομμυρίων τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 60 ἑκατομμυρίων, καὶ ὅτι περιμένει νὰ ἴδῃ πῶς θὰ καταλήξῃ ἡ ἢ ὑπόθεσις αὕτη· ἡμεῖς δὲ ἵνα μὴ ἀνησυχῇ ὁ διατριβογράφος, καὶ πρὸς ἀνακούφισιν αὐτοῦ, ὡς καὶ παντός ἄλλου μεμψιμοιροῦντος, περιγράφομεν περίπτου ὧδε τὴν ὑπόθεσιν, ἣτις θέλει χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀπολογία μας ἐνώπιον τοῦ οὐτινος ἐκλήθημεν δικαστηρίου. Ἡ ἀδελφῆ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἀρχιεπισκόπου Πατῶν Κυρίλλου Ἀγγελικῆς Γούρα, εἶτε ἐκ συστάσεως τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Κυρίλλου, εἶτε ἐξ ἰδίας πεποιθήσεως ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς Ἰω. Γούρα μᾶς ἔδωκεν αὕτη γραπτὴν ἐντολήν ὅπως λαμβάνω ἕκαστος τοὺς τόκους ἐκ τῶν χρημάτων τῆς, αἵτινα ἐκ κληρονομίας τοῦ ἀνωτέρω ἀδελφοῦ τῆς εἶχεν ἐν ἑαυτῇ. Εἶχε δὲ αὕτη ἐξ μετοχῆς τῆς Βενθικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος καὶ 34 περίπου ὁμολογίας τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 28,000,000. Καθ' ἐξαμηνίαν ἴθεν ἦται κατὰ 15 Ἰανουαρίου καὶ 15 Ἰουλίου ἕκαστου ἔτους ἐλαβάνομεν τοὺς τόκους ἐπὶ τῶν ἐξ μετοχῶν καθ' ἐξαμηνίαν ἀπαγίας, ἦτοι κατὰ 15 Ἀπριλίου καὶ 15 Ὀκτωβρίου ἕκαστου ἔτους, μοὶ ἐνεχειρίζεν αὕτη τὰ κουπόνια τῶν ὁμολογιῶν τῶν 28,000,000, καὶ ἐλάμβανον ὡσαύτως τοὺς τόκους καὶ ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῆς τούτων, τοὺς τόκους τούτους τῶν τε μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν μετὰ τὴν λήψιν ἐκ τοῦ ἐνταῦθα Ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, εἰς ὃ ἕμενον κατὰ τὴν τάξιν καὶ αἱ ἐνυπόγραφοι ἀποδείξεις μου παρέδιδον αὐθημερὸν τῇ κυρίᾳ αὐτῶν Ἀγγελικῇ· Ἡ τοιαύτη τακτικὴ ἐξηκολούθησεν ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς μέχρι τοῦ ἔτους 1879· ἦτοι μέχρι τῆς Ἐποχῆς ἐκείνης, καθ' ἣν ἀνεχώρησεν αὕτη ἐντεῦθεν διὰ Κωνσταντινούπολιν, λαβοῦσα φυσικῶ τῷ λόγῳ μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὰ ἐν λόγῳ χρήματά τῆς. Μετὰ δύο δὲ ἔτη ἐπεανελθοῦσα ἐκ Κωνσταντινούπολεως τῇ ἐντολῇ τῆς καὶ πάλιν ἐλαβον δύο ἐξαμηνίαν τοὺς τόκους τῶν ἐξ μετοχῶν τῆς παρὰ τῆς αὐτῆς Τραπέζης εἰς ἣν ἄρῃκα καὶ

αὐθις κατὰ τὴν τάξιν τὰς περὶ τῆς λήψεως ἀποδείξεις· Τὰ δὲ κουπόνια τῶν ὁμολογιῶν ἐπαυσαν ἀπὸ τοῦ νὰ μοὶ τὰ ἐγγειρίζῃ κατὰ τὸ σῶνθεος. Ἐγὼ ἐννοεῖται δὲν εἶχον δικαίωμα νὰ ἐξελέγξω αὐτῆν· πῶς δὲν μοὶ ἐγγειρίζῃ καὶ τὰ κουπόνια τῶν ὁμολογιῶν, οὐδὲ κὰν ἠρώτησα αὐτῆν περὶ τούτων. Ἄν δὲ αὕτη εἶχε τὰς ὁμολογίας ταύτας μαζὴ τῆς καὶ τὰ κουπόνια ἔδιδεν εἰς ἄλλον τινὰ ἐνταῦθα πρὸς λήψιν τῶν τόκων, τοῦτο εἶναι ἔργον τῶν κληρονόμων νὰ ἐξετάσωσιν. Ἐν τούτοις ἡμεῖς ἀπὸ τὸ ἔτος 1879 δὲν εἶδαμεν τοιαύτας ὁμολογίας εἰς χεῖρας τῆς περὶ ἣς ὁ λόγος Ἀγγελικῆς Γούρα.

Περὶ δὲ τῶν ὁμολογιῶν τῶν 60 ἑκατομμυρίων, αἳ ζητοῦν οἱ κληρονόμοι, ἡμεῖς οὐδέποτε εἶδαμεν τοιαύτας εἰς χεῖρας αὐτῆς, καὶ ἐπομένως οὐδέποτε ἐλάβομεν τόκους αὐτῶν κλπ. παρ' οὐδεμιᾶς Τραπέζης, καταστήματος κλπ ὡς διατείνονται οἱ κληρονόμοι οὗτοι διὰ τῆς ἀγωγῆς τῶν. ἄλλως τε δι' ἡμᾶς τὸ τοιοῦτον καταντᾶ καὶ μυστήριον, διότι ἐνῶ ὁ ἀδελφός τῆς Ἀγγελικῆς αὐτῆς Κύριλλος ἀπέβίωσε τὸ ἔτος 1873, τὸ δὲ δάνειον τῶν 60 ἑκατομμυρίων ἐξεδόθη τὸ 1879 πῶς εὐρίσκονται εἰς χεῖρας αὐτῆς τοιαῦται ὁμολογίας; Τοῦτο αἳ τὸ ἐξηγήσῃ ὁ διατριβογράφος διὰ τῆς πεφωτισμένης κρίσεώς του.

Τοιαύτην ἀπολογίαν φέρει ὁ ἀπολογούμενος Ἱερεὺς. Τὸ κοινὸν αἳ κρίνῃ.

Π. Τζαπραζιλλῆς Ἱερεὺς

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ
Ὁ γνωστὸς ὠρολογιοποιὸς ἐνταῦθα ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΟΥΡΤΙΔΗΣ ἐκόμισε κατ'αὐτὰς ἐκ Παρισίων ὁ ἀφόρου εἶδους ὠρολόγια χρήσιμα δι' οἰκίας καὶ ναοὺς, αἵτινα οἱ βουλομένοι θέλουσιν εὐρεῖ εἰς τιμὰς συμπεφορούσας. Ἐπίσης ἐκ τοῦ πρὸς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐκδομένου βιβλίου, ἐκόμισε διαφόρα καὶ ὄλωσ νέα ἐργαλεῖα, ἵνα εὐκολοτέρῳ ἀνταποκρίνεται εἰς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τῶν ὑποσχομένων συνάμα ἐντελέῃ εὐρωπαϊκῆν ἐργασίαν.

Μαθηματα Γαλλικῆς.

Ὁ κ. Ἀθγουστός Ταβερνιέρ ἀποκαταστάθεις δριστηκῶς ἐνταῦθα ἐσημάτισε κλάσιν Γαλλικῶν μαθημάτων ἐπὶ καταβολῇ 15 φραγ. μηνιαίως, οἱ βουλομένοι δὲ νὰ ἐγγραφῶσιν εὐλακρῶσιν αὐτὸν ἐν τῇ κατοικίᾳ του ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ. καθ' ἕκαστην. Ὁ αὐτὸς δέχεται καὶ παραδόσεις κατ' οἶκον, διὰ τε τὴν Γαλλικὴν γλῶσσαν, ὡς καὶ διὰ τὴν μουσικὴν (πιάνον) καὶ ζωγραφικῆν.

Κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος τὰ λουτρά τῆς Κυλλίνης ἐτακτοποιήθησαν καθ' ὅλην τὴν ἐντέλειαν. Οἱ ἐρχόμενοι ἀνάγκην αὐτῶν αἳ προσέλθωσι καὶ θέλουσιν εὐρεῖ μεγίστην περιποίησιν, κλίνας καθαρὰς, τροφὴν ποικίλην καὶ καθαρὰν καὶ συνδρομὴν μεγάλην. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπεσοβίσθη διὰ τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν συνεταίρων, οἵτινες ὀπωσθήποτε παρηνόχλων ἢ παρεκώλων τὰς ἀναπαύσεις καὶ τὰ μέσα τῶν προσελθόντων. Οἱ νῦν διευθύνοντες παρέχουσιν ἀφθονα τὰ μέσα, καὶ οἱ βουλομένοι αἳ προσέλθουν μετὰσαν τῶν ὑποσχεσῶν μὲς ἐγγύησιν. Ἀδελφοὶ Σαραντόπουλοι.

Εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κυρίου Ἀντωνίου Ντρέπλησιον τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Θεωμοπούλου, πωλεῖται ζάχαρι Ὀλανδίας ἀρίστης ποιότητος λιανικῶς καὶ χονδρικῶς πρὸς λεπτά 180 τὴν ὀκταν.